

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/67/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117215038
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5117215038.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcov: 1/ MUDr. W. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., ul. V. S. č. XXX/X, 2/ D. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., ul. V. S. č. XXX/X, 3/ JUDr. D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. Y., ul. B. č. XXX/X, všetci zastúpení splnomocneným zástupcom UHRINČAĎ - VAJDA s.r.o., so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Rybné námestie č. 1, IČO: 51 308 185, proti žalovaným: 1/ Ing. I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., ul. M. č. XXXX/X, zastúpenému zástupcom JUDr. Ivanom Glovniakom, advokátom so sídlom X., ul. D. K. č. XXXX/XX, 2/ S. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., ul. K. č. XX, zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Ivetou Ďurčaťovou, advokátkou so sídlom C., ul. T. č. XX, o vydanie vecí, o odvolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 8C/31/2017-486 zo dňa 27. novembra 2020, takto

rozhodol:

uznesenie okresného vo výroku, ktorým žalovaná v rade 2/ má voči žalovanému v rade 1/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % z r u š u j e .

Vo výroku, ktorým žalovaná v rade 2/ nemá voči žalobcom v rade 1/ až 3/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, zostáva uznesenie okresného súdu n e d o t k n u t é .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina uznesením č. k. 8C/31/2017-486 zo dňa 27.11.2020 rozhodol, že žalovaná v rade 2/ má voči žalovanému v rade 1/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Zároveň rozhodol, že žalovaná v rade 2/ nemá voči žalobcom v rade 1/ až 3/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobcovia 1/ - 3/ sa žalobou doručenu súdu dňa 02.05.2017 v znení pripustenej zmeny žaloby na základe uznesenia č. k. 8C/31/2017-108 zo dňa 25.07.2018 domáhali uloženia povinnosti žalovanému 1/ vydať žalobcom spoločne a nerozdielne umelecké dielo autorky Viery Žilincanovej, označené ako "Akty v lese", technika olej na plátne, v rozmeroch 53 cm x 73 cm, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku; alebo eventuálne uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 11.000,- eur, žalobkyni 2/ sumu 5.500,- eur a žalobcovi 3/ sumu 5.500,- eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku; ako aj nahradenia trov konania žalobcov 1/ až 3/. Uznesením č. k. 8C/31/2017-361 zo dňa 20.05.2019 súd prvej inštancie vo výroku I. zastavil konanie voči žalovanej 2/ a vo výroku II. rozhodol, že o nároku na náhradu trov konania spojených s rozhodnutím súdu o zastavení konania voči žalovanej 2/ súd rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej. Proti predmetnému uzneseniu podala žalovaná 2/ dňa 05.06.2019 odvolanie v časti výroku II. napadnutého uznesenia. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, uznesením č. k. 6Co/209/2019-431 zo dňa 17.09.2020 uznesenie okresného súdu vo výroku II. zrušil a vec v tejto časti vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a vo zvyšnej časti ponechal uznesenie okresného súdu nedotknuté. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 23.10.2020.

Následne okresný súd pri svojom rozhodovaní citoval ust. § 262 ods. 1, 2, § 396 ods. 1 a 3, § 255 ods. 1, 2 a § 256 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.". O nároku

žalovanej 2/ rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 a § 396 ods. 3 C. s. p. tak, že žalovaná 2/ má voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % a súčasne žalovaná 2/ nemá voči žalobcom 1/ - 3/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Odvolávajúc sa na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 49/2018-16 zo dňa 18.01.2018 ust. § 256 ods. 1 C. s. p. sleduje v prvom rade spravodlivé usporiadanie vecí a preto je nevyhnutné pri jeho výklade uprednostniť výklad umožňujúci presadenie cieľa zákonodarcu. Pri výklade pojmu protistrana použitého v § 256 ods. 1 C. s. p. nemusí byť, vzhľadom na konkrétne okolnosti sporu, v rozpore s jeho účelom a zmyslom vylúčené, pre účely tohto ustanovenia, za protistranu vo vzťahu k žalovanej 2/ považovať aj žalovaného 1/, a to hlavne v situácii, ak na strane žalovaných ide o samostatné procesné spoločenstvo. V sporoch, v ktorých vystupuje na jednej sporovej strane viacero subjektov, je potrebné pri rozhodovaní o náhrade ich trov konania posudzovať veci z hľadiska všetkých týchto subjektov v záujme dosiahnutia spravodlivého rozhodnutia o práve a povinnosti náhrady trov konania každého z nich. V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že práve v dôsledku správania žalovaného 1/, ktorý nerešpektoval vykonateľné uznesenie Okresného súdu Žilina o nariadení neodkladného opatrenia č. k. 17C/20/2017-37 zo dňa 04.04.2017, došlo zo strany žalobcov 1/ až 3/ k nevyhnutnému rozšíreniu žaloby o eventuálny petit a k rozšíreniu okruhu subjektov na strane žalovaných o žalovanú 2/. Preto zavinenie na zastavení konania voči žalovanej 2/ možno v súlade s § 256 ods. 1 C. s. p. pričítať iba žalovanému 1/ v dôsledku až následného splnenia povinnosti žalovaným 1/ uloženej predmetným uznesením súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení (na ktoré nadviazovalo späťvzatie žaloby žalobcami 1/ až 3/ voči žalovanej 2/ a zastavenie konania voči žalovanej 2/, ktoré žalobcovia 1/ až 3/ nezavinili). V odvolacom konaní bola žalovaná 2/ podľa § 255 ods. 1 C. s. p. v plnom rozsahu úspešná, keďže odvolací súd zrušil napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania. Z hľadiska celkového úspechu žalovanej 2/ vo vzťahu k odvolaním napadnutému výroku uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania, preto súd prvej inštancie rozhodol o nároku žalovanej 2/ na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania tak, ako uviedol vo výroku tohto uznesenia.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie žalovaný 1/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prvom rade dal do pozornosti, že v tejto veci už odvolací súd rozhodoval a uviedol svoj, pre súd prvej inštancie, záväzný právny názor, a teda, že úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne vyhodnotiť procesné zavinenie na zastavení konania, t.j. ktorá procesná strana, či žalobcovia alebo žalovaná 2/ zavinila zastavenie konania bez ohľadu na ďalšie dokazovanie a prípadné rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie teda v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu rozhodol, že ani žalobcovia, ani žalovaná 2/, osoby výslovne uvedené v rozhodnutí odvolacieho súdu ako osoby jediné prichádzajúce do úvahy, nie sú procesne zodpovední za zastavenie konania voči žalovanej 2/, ale právnym názorom odvolacieho súdu vylúčený on, ktorý so žalobou žalobcov o náhradu škody voči žalovanej 2/ nemal a ani nemohol mať nič spoločné, má nahradiť trovy konania žalovanej 2/. Podľa žalovaného 1/ mal súd v zmysle záväzného právneho názoru vyhodnotiť, či sa žalovaná 2/ správala v zmysle žalobnej požiadavky žalobcov po začatí konania (t.j. zaplatila žalobcom požadovanú náhradu škody) a takéto jej správanie bolo dôvodom späťvzatia voči nej. Teda aj procesný postup súdu predchádzajúci rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania bol v rozpore so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu. Ani on, ani žalovaná 2/ sa nesprávali v žiadnom prípade v zmysle žalobnej požiadavky, nezaplatili žalobcom náhradu škody a ani obraz žalobcom nevydali.

Ďalej žalovaný 1/ uviedol, že predmetným uznesením bolo zastavené konanie o žalobe o zaplatenie náhrady škody vo výške hodnoty obrazu (pomerne podľa spoluvlastníckych podielov) voči žalovanej 2/, ktorá mala, údajne podľa podania žalobcov z 31.07.2017 im spôsobiť škodu tým, že si mala, podľa ich nepreukázaných tvrdení, prisvojiť obraz v čase smrti MUDr. C. J., t.j. jej protiprávne konanie bolo vymedzené žalobcami na pár dní po jeho smrti, dňa 30.04.2015. Vo vzťahu k tomuto tvrdeniu žalobcov sa nemohlo logicky nič zmeniť po podaní žaloby voči žalovanej 2/ a žalovaná 2/ nenahradiť žalobcom žiadnu škodu. Vo vzťahu k prisvojeniu si obrazu nebolo v žiadnom prípade podstatné, či tento obraz sa po podaní žaloby nachádzal u neho, tretej osoby alebo bol zložený do úschovy súdu a kedy. Podľa neho súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil, že v dôsledku jeho správania sa bola podaná žaloba voči žalovanej 2/ (aj keď súd nemal zisťovať dôvody podania žaloby, ale jej späťvzatie), takéto posúdenie je v rozpore aj so samotnou žalobou voči žalovanej 2/ a tvrdeniami strán sporu a zjavne nelogické a žalovaná 2/ si voči žalovanému 2/ (správne žalovanému 1/ - poznámka odvolacieho súdu) nikdy právo na náhradu trov konania aj z týchto dôvodov ani neuplatňovala. Dôvodom pre podanie nedôvodnej žaloby

voči žalovanej 2/ bolo údajné prisvojenie si obrazu žalovanou 2/, ktorá ho pred podaním žaloby voči nej, pri smrti MUDr. C. J., mala údajne zatajiť žalobcom, napriek tomu, že podľa nich vedela, že jej obraz darovaný nebol. V tomto čase sa žalovaný 1/ so žalovanou 2/ ani nestretol, nieto ešte nezložil obraz do úschovy súdu.

Podľa žalovaného 1/ sa v tomto prípade voči žalovanej 2/ nejednalo o eventuálny petit, nakoľko o eventuálny petit sa môže jednať iba vtedy, ak žalobca požaduje vydanie veci a pre prípad, že vyjde najavo, že práve tento žalovaný v konaní o vydanie veci, t.j. žalovaný 1/, nie žalovaná 2/, vec nemá, žalobca požaduje náhradu škody spôsobenú zničením alebo stratou veci žalovaným, v dôsledku ktorej nemôže byť žalobca ani úspešný v konaní o vydanie veci, v tomto prípade náhradu škody od neho v dôsledku jeho konania. Žalovaná 2/ nie je zodpovedná za jeho správanie a jeho správanie, akékoľvek, či už údajne protiprávne alebo v súlade s právnymi predpismi nie je a nemôže byť v príčinnej súvislosti s údajnou škodou spôsobenou žalovanou 2/ a uplatnenou voči žalovanej 2/ žalobou, ktorú žalobcovia voči nej vzali späť. Žalovaná 2/ nebola nikdy žalovanou v konaní o vydanie veci, vec nemala a ani nemala mať v čase podania žaloby a ani po podaní žaloby, táto sa teda nesprávala nijako právne relevantne po podaní žaloby a jej správanie po podaní žaloby nemohlo byť dôvodom pre späťvzatie žaloby, nakoľko vo vzťahu k žalobe voči nej bolo nepodstatné, kde sa obraz nachádza. Inými slovami, pokiaľ by si skutočne (čo on popiera) prisvojila žalovaná 2/ vec žalobcov, tak žaloba o náhradu škody z dôvodov a na základe tvrdení žalobcov v tomto prípade by bola teoreticky dôvodná aj po zložení veci do úschovy súdu ním (samozrejme za existencie aj ďalších skutočností).

Žalovaný 1/ taktiež považoval za potrebné uviesť, že aj keby teoreticky mal on obraz u seba a tento by nezložil do úschovy súdu v zmysle neodkladného opatrenia, tak v príčinnej súvislosti s týmto nekonaním, by nevznikla žalobcom žiadna škoda, a to ani škoda spôsobená ním, a teda žaloba nemohla byť podaná v dôsledku nezloženia veci do úschovy. O škode spôsobenej žalovanou 2/ nezložením obrazu do úschovy súdu ním, nemožno ani len uvažovať, nakoľko iba v príčinnej súvislosti s konaním konkrétnej osoby škodcu, nie inej osoby, môže byť škoda spôsobená, ale podstata je, že ani žaloba o náhradu škody voči nemu, nebola podaná v príčinnej súvislosti s nezložením obrazu do úschovy, lebo týmto nekonaním samozrejme žiadna škoda nevznikla. Škoda by vznikla iba v prípade, pokiaľ by on vec zničil, stratil alebo podobne a v dôsledku toho by nebolo možné rozhodnúť o vydaní veci. Za túto škodu by bol ale tiež zodpovedný výlučne on. Samotným údajným prisvojením si veci žalovanou 2/ škoda v hodnote ceny obrazu žalobcom ani teoreticky nemohla vzniknúť, nakoľko obraz sa nachádzal nepoškodený u tretej osoby, aj keby žalobcovia niekedy boli vlastníckmi obrazu, čo do rozhodnutia súdu vykonané dokazovanie priamo vylučuje.

Podľa žalovaného 1/ taktiež výklad pojmu protistrana v priamom rozpore so znením zákona v tomto prípade nie je správny, nakoľko v tomto prípade nesmeruje k spravodlivému usporiadaniu veci a závery uvedené v citovanom rozhodnutí Ústavného súdu SR sú v tomto prípade nepoužiteľné. Je potrebné uviesť, že on nenesie absolútne zodpovednosť za vznik tohto sporu a je v celom tomto spore nevinne. Ako vyplýva z doterajšieho dokazovania on kúpil obraz od žalovanej 2/, ktorá mu v zmysle tvrdení nepreukázaných žalobcami mala predať neprávom prisvojený si obraz, ktorá písomne vyhlásila v zmluve, že je jeho vlastníčkou, on nemal dôvod domnievať sa, že by si niekto iný uplatňoval vlastnícke právo k obrazu, aj keď neoprávnené, ako vyplýva z doterajšieho dokazovania. Pokiaľ by teda niekto mal zodpovednosť za podanie žaloby aj voči nemu, aj voči žalovanej 2/ v prípade, ak by si žalovaná 2/ tento obraz prisvojila, tak by to bola žalovaná 2/. Z vykonaného dokazovania ale vyplýva práve opak, a to že žalobcovia nemajú právo domáhať sa vydania obrazu, podali žalobu voči osobe, ktorá obraz nemala a nemá k dispozícii, neboli nikdy vlastníckmi obrazu aj s poukazom na skutočnosti uvedené žalobkyňou 1/ pri jej výsluchu, podali žalobu o náhradu škody, ktorá bola podaná od počiatku nedôvodne bez vzniku akejkoľvek škody, ktorú boli žalobcovia povinní preukázať už pri podaní žaloby, žiadneho svojho žalovaného plnenia sa nijako nedomohli a predtým ako súd mohol o ich žalobe rozhodnúť, túto svojvoľne, bez akéhokoľvek dôvodu vzali späť, a to najmä voči žalovanej 2/. Preto výlučne žalobcovia podali žalobu na základe svojho vlastného rozhodnutia, túto aj na základe svojho vlastného rozhodnutia vzali späť a nesú zodpovednosť za začatie aj zastavenie konania, a to aj z procesného hľadiska, nakoľko sa plnenia v zmysle žalobnej požiadavky nedomohli a aj v zmysle spravodlivého usporiadania veci sú zodpovední za podanie nedôvodnej žaloby, nakoľko iba nedôvodnosť žaloby od počiatku bola dôvodom na jej späťvzatie.

Pokiaľ by sa teoreticky jednalo o eventuálny petit ako uviedol súd prvého stupňa, nebol by podľa žalovaného 1/ žiaden dôvod zo strany žalobcov vziať žalobu v časti tohto eventuálneho petitu späť, nakoľko o eventuálnom petite sa rozhoduje iba v prípade, ak súd primárny petit zamietne a pokiaľ by súd mal možnosť vyhovieť primárnemu petitu, lebo on zložil vec do úschovy súdu (čo taktiež nedáva zmysel, ale priamo to naznačuje súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia), tak by žalobcovia neboli

úspešní čo do eventuálneho petitu, ale by súd o ňom vôbec nerozhodoval. Pokiaľ teda súd dospel k názoru, že sa v tomto prípade skutočne jednalo o eventuality petit, tak prípadné skutočnosti, ktoré by zakladali dôvodnosť primárneho petitu by neodôvodňovali späťvzatie žaloby v časti eventuálneho petitu, ak teda súd nesprávne naznačil, že zloženie veci do úschovy súdu malo nejaký vplyv na rozhodovanie o tomto primárnom petite a teda už nemuseli žalobcovia trvať na eventuálnom petite, čo je nelogické, lebo zložením obrazu súdu do úschovy sa preukázateľne potvrdilo, že on už obraz nemá a žaloba o vydanie veci sa práve splnením neodkladného opatrenia už iba z tohto dôvodu bez ohľadu na vlastnícke právo stala opäť nedôvodnou ako tomu bolo od počiatku až do spätnej kúpy obrazu ním.

Taktiež žalovaný 1/ poukázal na vykonané dokazovanie, z ktorého je zrejmé, že on objektívne nemal možnosť zložiť obraz do úschovy súdu skôr, nakoľko pred podaním žaloby voči nemu tento obraz predal ako to vyplýva aj z výpovede svedka, ktorému obraz predal. Súd nemôže z objektívnych skutočností dospieť k záveru o zavinení na zastavení konania, nakoľko iba zavinené konanie by mohlo mať vplyv na rozhodovanie o trovách konania, nie konanie nezavinené. Nakoľko v tomto prípade nejde o zavinenie, ale objektívnu nemožnosť zložiť vec do úschovy súdu, tak nemožno toto konanie označiť za zavinenie vo vzťahu k čomukoľvek, ani k zastaveniu konania.

Žalovaný 1/ navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zmenil tak, že žalobcovia 1/ - 3/ sú povinní nahradiť žalovanej 2/ trovy konania o žalobe voči žalovanej 2/ pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom v celom rozsahu a on ako žalovaný 1/ nie je povinný nahradiť žalovanej 2/ žiadne trovy konania. Okrem toho navrhol, aby mu súd priznal trovy odvolacieho konania na základe tohto odvolania v celom rozsahu.

3. Žalobcovia 1/ - 3/ a žalovaná 2/ na odvolanie žalovaného 1/ písomne nereagovali.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) následne, po zistení, že odvolanie bolo podané včas (okresný súd právoplatným uznesením č. k. 8C/31/2017-544 zo dňa 15.04.2021 odpustil žalovanému v rade 1/ zmeškanie lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 8C/31/2017-486 zo dňa 27.11.2020), oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 357 písm. m/ C. s. p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal uznesenie okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým žalovaná v rade 2/ má voči žalovanému v rade 1/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % zrušil (389 ods. 1 písm. d/ C. s. p.).

5. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že podanou žalobou došlo súdu dňa 02.05.2017 sa žalobcovia 1/, 2/ a 3/ voči žalovanému 1/ (pôvodne len žalovanému) domáhali rozhodnutia, ktorým žalovaný je povinný vydať žalobcom spoločne a nerozdielne umelecké dielo autorky E. X. označené ako „Akty v lese“, technika olej na plátne, v rozmeroch 53 cm x 73 cm, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V priebehu konania, a to v rámci vyjadrenia zo dňa 31.07.2017 (č.l. 19 spisu) žalobcovia 1/ a 2/ navrhli (na základe skutkových okolností prípadu opísaných v žalobe a v tejto replike aj v súvislosti s predkladanou zmenou žaloby je zrejmé, že oni nemajú nárok iba voči osobe žalovaného, ale aj voči S. Y.), aby súd pripustil, aby do konania pristúpila na strane žalovaného S. Y., ktorá bude ďalej označovaná ako žalovaná 2/. Nakoľko je nesporné, že S. Y. nemá predmetný obraz u seba, nie je teda vecne legitimovaná v časti žaloby o vydanie veci, v prípade, že súd bude rozhodovať o náhrade škody, zodpovedá za ňu ten, kto škodu žalobcom spôsobil, podľa skutočností, ktoré budú opísané nižšie, škodu žalobcom spôsobil porušením právnej povinnosti tak žalovaný ako aj S. Y., ktorí zodpovedajú žalobcom za škodu spoločne a nerozdielne. Navrhli preto, aby súd pripustil zmenu žaloby s tým, že žalobný petit znie: Žalovaný 1/ je povinný vydať žalobcom spoločne a nerozdielne umelecké dielo autorky E. X., označené ako „Akty v lese“, technika olej na plátne, v rozmeroch 53 cm x 73 cm, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, alebo eventuálne žalovaný 1/ a žalovaná 2/ sú spoločne a nerozdielne povinní zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 11.000,- eur, žalobkyni 2/ sumu 5.500,- eur a žalobcovi 3/ sumu 5.500,- eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobcovia majú právo na náhradu trov konania vo výške 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté v samostatnom uznesení. Okresný súd Žilina uznesením č.k. 8C/31/2017-108 zo dňa 25.07.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.08.2018 pripustil pristúpenie subjektu S. Y. do konania na stranu doterajšieho žalovaného, a to ako žalovanej 2/ a pripustil zmenu žaloby v navrhovanom znení.

Podanie žalobcov 1/ - 3/ došlo súdu dňa 09.04.2019 označené ako „Čiastočné späťvzatie žaloby“ bolo odôvodnené tým, že dňa 08.04.2019 bolo právnomu zástupcovi žalobcov doručené potvrdenie

Okresného súdu Žilina zo dňa 25.02.2019 sp. zn. 1SprV/666/2019, ktorým súd prijal od žalovaného 1/ do úschovy označené umelecké dielo na základe právoplatného a vykonateľného uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia Okresného súdu Žilina č. k. 17C/20/2017-37 zo dňa 04.04.2017 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/255/2017. Na základe vyššie uvedeného potvrdenia mali žalobcovia za to, že žaloba už nie je voči žalovanej 2/ dôvodná a rovnako už nie je žaloba dôvodná ani v časti žalobného návrhu, ktorou sa eventuálne domáhajú náhrady škody v prípade, že vydanie obrazu nebude možné. V zmysle vyššie uvedeného týmto žalobcovia berú svoju žalobu (petit) čiastočne späť v nasledovnom rozsahu: voči žalovanej 2/ v celom rozsahu a voči žalovanému 1/ čiastočne v rozsahu žalobného návrhu, ktorým sa žalobcovia eventuálne domáhajú, aby žalovaný 1/ spolu so žalovanou 2/ spoločne a nerozdielne zaplatili žalobkyni 1/ sumu 11.000,- eur, žalobkyni 2/ sumu 5.500,- eur a žalobcovi 3/ sumu 5.500,- eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v ostatnom ostáva žaloba nedotknutá. Žalobcovia poukázali na skutočnosť, že pripustenie žalovanej 2/ do konania, zmena žaloby, ktorou sa eventuálne domáhajú náhrady škody v prípade, že vydanie obrazu nebude možné, ako aj späťvzatie týchto návrhov bolo zapríčinené žalovaným 1/, ktorý vedome ukryval žalovaný obraz a odmietal ho zložiť do úschovy súdu tak, ako mu prikazovalo vykonateľné neodkladné opatrenie.

Okresný súd Žilina uznesením č. k. 8C/31/2017-361 zo dňa 20.05.2019 konanie voči žalovanej 2/ zastavil (výrok I.). O nároku na náhradu trov konania spojených s rozhodnutím súdu o zastavení konania voči žalovanej v rade 2/ súd rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej (výrok II.). Uznesenie okresného súdu vo výroku I. nadobudlo právoplatnosť dňa 25.06.2019.

O odvolaní žalovanej 2/ rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 6Co/209/2019-431 zo dňa 17.09.2020 tak, že uznesenie okresného súdu vo výroku II. zrušil a vec v tejto časti vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Vo zvyšnej časti zostalo uznesenie okresného súdu nedotknuté. Okresný súd následne napadnutým uznesením rozhodol, že žalovaná 2/ má voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Zároveň rozhodol, že žalovaná 2/ nemá voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. 6. Uznesenie okresného súdu ohľadom výroku, ktorým rozhodol, že žalovaná 2/ má voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % napadol odvolaním žalovaný 1/ z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolával sa aj na záväzný právny názor odvolacieho súdu vyslovený v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí.

7. Podľa § 256 ods. 1 C. s. p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

8. Ust. § 256 ods. 1 C. s. p. so zavinením na zastavení konania pracuje výlučne z procesného hľadiska a zásadne zavinenie pričíta iniciátorovi konania. Tým je v tzv. základnom konaní na súde prvej inštancie žalobca v sporovom konaní. Zavinenie na zastavení konania pre späťvzatie žaloby síce nemusí byť vždy pričítané žalobcovi, podmienkou takéhoto postupu je však 1. možnosť aspoň predbežného záveru o dôvodnosti žaloby a 2. správanie osoby či viacerých osôb, voči ktorej alebo ktorým požiadavka uplatnená žalobou smeruje, donucujúce žalobcu k späťvzatiu žaloby (teda také správanie, ktoré je na jednej strane výlučným správaním žalovaného bez možnosti žalobcu ho ovplyvniť a na druhej strane je so späťvzatím inak dôvodnej žaloby aj v priamej príčinnej súvislosti).

9. V tejto súvislosti je dôvodné prihliadnúť aj na ustálenú rozhodovaciu prax. Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, preto otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavke žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2010 sp. zn. 3 Sžo/225/2010).

10. Ak nie je preukázané, že späťvzatie bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť za zastavenie konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu (uznesenie NS SR z 14.09.2011 sp. zn. 7 Mcdo/4/2010).

11. Odvolací súd oboznámiac s obsahom spisu ako i odvolaním žalovaného 1/ uvádza, že pokiaľ ide o žalobný petit tento môže obsahovať i niekoľko návrhov, ako má súd o veci rozhodnúť. Žalobca môže požadovať, aby bolo rozhodnuté o viacerých nárokoch (ide o tzv. objektívnu kumuláciu), poprípade môže niektoré svoje nároky uplatniť formou tzv. eventuálneho petitu. O eventuálnom petite hovoríme v prípadoch, keď žalobca žiada zaviazať žalovaného na jeden druh plnenia, a len v prípade, ak objektívne nebude možné vyhovieť primárnemu petitu, žiada ho zaviazať in eventum na iné plnenie. V danej veci vo vzťahu k žalovanej 2/ nešlo o eventuálny petit pretože od nej nebolo žiadané vydanie veci eventuálne zaplataenie peňažnej sumy ale len zaplataenie peňažného plnenia. Čo sa týka vyhodnotenia procesného zavinenia na zastavení konania pre späťvzatie žaloby vo vzťahu k žalovanej 2/ k tomuto mohlo dôjsť len medzi žalobcami 1/ - 3/ a žalovanou 2/. Na uvedené poukázal odvolací súd už v zrušujúcom uznesení č. k. 6Co/209/2019-431 zo dňa 17.09.2020, keď uviedol: „na základe vyššie uvádzanej skutkovej a právnej argumentácie odvolacieho súdu, bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne vyhodnotiť procesné zavinenie na zastavení konania, t.j. ktorá procesná strana, či žalobcovia alebo žalovaná 2/, zaviniła zastavenie konania bez ohľadu na ďalšie dokazovanie a prípadné meritórne rozhodnutie vo veci“. Dôvodom pre zastavenie konania bolo späťvzatie žaloby vo vzťahu k žalovanej 2/. Späťvzatie nebolo odôvodnené neskorším správaním žalovanej 2/ voči ktorej sa žalobcovia 1/ - 3/ domáhala zaplataenia spoločne a nerozdielne so žalovaným 1/ sumy a to žalobkyňa 1/ - 11.000,- eur, žalobkyňa 2/ - 5.500,- eur a žalobca 3/ - 5.500,- eur. Žalovaná 1/ ich žalobnej požiadavke zaplataením požadovaných súm nevyhovela. Plnenia sa tak žalobcovia 1/ - 3/ voči žalovanej 2/ nedomohli. Títo preto zaviniłi zastavenie konania a žalovaná 2/ by mala voči nim nárok na náhradu trov konania.

12. Podľa § 389 ods. 1 písm. d/ C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci, netýkajúcej sa rozhodnutia vo veci samej, neexistovali dôvody na vydanie rozhodnutia, ktorým súd rozhodol, že žalovaná 2/ má voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolanie žalovaného 1/ preto vyhodnotil ako opodstatnené a napadnuté uznesenie ohľadom uvedeného výroku zrušil v zmysle § 389 ods. 1 písm. d/ C. s. p. pretože nemal byť vôbec vydaný. Uznesenie tak bolo ohľadom napadnutého výroku vydané ako dôsledok nesprávneho právneho posúdenia okresným súdom.

14. Vo výroku, ktorým súd rozhodol, že žalovaná 2/ nemá voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania a odvolacieho konania zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté nakoľko nebolo žalovanou 2/ ako neúspešnou stranou sporu napadnuté odvolaním.

15. O nároku na náhradu trov konania uplatnených žalovaným 1/ v tomto konaní rozhodne okresný súd v rozhodnutí, ktorým bude konanie o žalobe žalobcov 1/ - 3/ skončené.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti) .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).